

interdyscyplinarne
studia doktoranckie
matematyczno-
przyrodnicze

Projekt „Wzmocnienie potencjału dydaktycznego UMK w Toruniu w dziedzinach matematyczno – przyrodniczych” realizowany w ramach poddziałania 4.1.1 Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki

Bifurkacje centralnych konfiguracji zagadnienia N ciał

Marta Kowalczyk

Wydział Matematyki i Informatyki
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Toruń, wrzesień 2015

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Celem mojego wystąpienia jest sformułowanie warunków koniecznych i dostatecznych na istnienie lokalnych oraz globalnych bifurkacji centralnych konfiguracji zagadnienia N ciał.

 M. Kowalczyk, *Bifurcations of critical orbits of invariant potentials with applications to bifurcations of central configurations of the N -body problem*, *Nonlinear Analysis: Real World Applications* 24, 108-125 (2015).

 M. Kowalczyk, *Topological bifurcations of spatial central configurations in the N -body problem*, przedstawiona do publikacji kwiecień 2015.

Celem mojego wystąpienia jest sformułowanie warunków koniecznych i dostatecznych na istnienie lokalnych oraz globalnych bifurkacji centralnych konfiguracji zagadnienia N ciał.

 M. Kowalczyk, *Bifurcations of critical orbits of invariant potentials with applications to bifurcations of central configurations of the N -body problem*, *Nonlinear Analysis: Real World Applications* 24, 108-125 (2015).

 M. Kowalczyk, *Topological bifurcations of spatial central configurations in the N -body problem*, przedstawiona do publikacji kwiecień 2015.

Celem mojego wystąpienia jest sformułowanie warunków koniecznych i dostatecznych na istnienie lokalnych oraz globalnych bifurkacji centralnych konfiguracji zagadnienia N ciał.

- M. Kowalczyk, *Bifurcations of critical orbits of invariant potentials with applications to bifurcations of central configurations of the N -body problem*, *Nonlinear Analysis: Real World Applications* 24, 108-125 (2015).
- M. Kowalczyk, *Topological bifurcations of spatial central configurations in the N -body problem*, przedstawiona do publikacji kwiecień 2015.

1 Preliminaria

- Newtonowskie Równania Ruchu
- Równanie centralnych konfiguracji
- Definicja lokalnej i globalnej bifurkacji

2 Bifurkacje

- Warunek konieczny istnienia bifurkacji
- Warunek dostateczny istnienia bifurkacji

3 Bifurkacje centralnych konfiguracji

Rozpatrujemy N ciał o położeniach $q_1, \dots, q_N \in \mathbb{R}^d$, gdzie $d = 2, 3$, oraz dodatnich masach $m_1, \dots, m_N$.

Ruch N punktów materialnych opisywany jest następującym układem równań różniczkowych:

$$m_i \ddot{q}_i = - \sum_{j=1, j \neq i}^N G m_i m_j \frac{q_i - q_j}{|q_i - q_j|^3}, \quad i = 1, \dots, N.$$

Rozpatrujemy N ciał o położeniach $q_1, \dots, q_N \in \mathbb{R}^d$, gdzie $d = 2, 3$, oraz dodatnich masach $m_1, \dots, m_N$.

Ruch N punktów materialnych opisywany jest następującym układem równań różniczkowych:

$$m_i \ddot{q}_i = - \sum_{j=1, j \neq i}^N G m_i m_j \frac{q_i - q_j}{|q_i - q_j|^3}, \quad i = 1, \dots, N.$$

Rozpatrujemy N ciał o położeniach $q_1, \dots, q_N \in \mathbb{R}^d$, gdzie $d = 2, 3$, oraz dodatnich masach $m_1, \dots, m_N$.

Ruch N punktów materialnych opisywany jest następującym układem równań różniczkowych:

$$m_i \ddot{q}_i = - \sum_{j=1, j \neq i}^N G m_i m_j \frac{q_i - q_j}{|q_i - q_j|^3}, \quad i = 1, \dots, N.$$

Równoważnie

$$M\ddot{q} = \nabla_q U(q, m), \quad (1)$$

gdzie $M := \text{diag}(m_1, \dots, m_N)$ oraz potencjał $U : \Omega \times (0, +\infty)^N \rightarrow \mathbb{R}$ określony jest formułą

$$U(q, m) = U(q_1, \dots, q_N, m_1, \dots, m_N) = \sum_{1 \leq i < j \leq N} \frac{m_i m_j}{|q_i - q_j|}$$

dla $q \in \Omega := \{q = (q_1, \dots, q_N) \in \mathbb{R}^{dN} : q_i \neq q_j \text{ dla } i \neq j\}$.

Równoważnie

$$M\ddot{q} = \nabla_q U(q, m), \quad (1)$$

gdzie $M := \text{diag}(m_1, \dots, m_N)$ oraz potencjał

$U : \Omega \times (0, +\infty)^N \rightarrow \mathbb{R}$ określony jest formułą

$$U(q, m) = U(q_1, \dots, q_N, m_1, \dots, m_N) = \sum_{1 \leq i < j \leq N} \frac{m_i m_j}{|q_i - q_j|}$$

dla $q \in \Omega := \{q = (q_1, \dots, q_N) \in \mathbb{R}^{dN} : q_i \neq q_j \text{ dla } i \neq j\}$.

Równoważnie

$$M\ddot{q} = \nabla_q U(q, m), \quad (1)$$

gdzie $M := \text{diag}(m_1, \dots, m_N)$ oraz potencjał

$U : \Omega \times (0, +\infty)^N \rightarrow \mathbb{R}$ określony jest formułą

$$U(q, m) = U(q_1, \dots, q_N, m_1, \dots, m_N) = \sum_{1 \leq i < j \leq N} \frac{m_i m_j}{|q_i - q_j|}$$

dla $q \in \Omega := \{q = (q_1, \dots, q_N) \in \mathbb{R}^{dN} : q_i \neq q_j \text{ dla } i \neq j\}$.

Równoważnie

$$M\ddot{q} = \nabla_q U(q, m), \quad (1)$$

gdzie $M := \text{diag}(m_1, \dots, m_N)$ oraz potencjał

$U : \Omega \times (0, +\infty)^N \rightarrow \mathbb{R}$ określony jest formułą

$$U(q, m) = U(q_1, \dots, q_N, m_1, \dots, m_N) = \sum_{1 \leq i < j \leq N} \frac{m_i m_j}{|q_i - q_j|}$$

dla $q \in \Omega := \{q = (q_1, \dots, q_N) \in \mathbb{R}^{dN} : q_i \neq q_j \text{ dla } i \neq j\}$.

Równoważnie

$$M\ddot{q} = \nabla_q U(q, m), \quad (1)$$

gdzie $M := \text{diag}(m_1, \dots, m_N)$ oraz potencjał

$U : \Omega \times (0, +\infty)^N \rightarrow \mathbb{R}$ określony jest formułą

$$U(q, m) = U(q_1, \dots, q_N, m_1, \dots, m_N) = \sum_{1 \leq i < j \leq N} \frac{m_i m_j}{|q_i - q_j|}$$

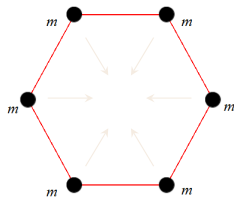
dla $q \in \Omega := \{q = (q_1, \dots, q_N) \in \mathbb{R}^{dN} : q_i \neq q_j \text{ dla } i \neq j\}$.

Definicja

Konfigurację $q = (q_1, \dots, q_N) \in \Omega$ nazywamy centralną konfiguracją układu (1), o ile istnieje $\lambda > 0$ taka, że $\ddot{q} = -\lambda q$.

Problem badania centralnych konfiguracji
na liście najważniejszych problemów
matematycznych XXI wieku:

S. Smale, *Mathematical problems for the next
century*, *The Mathematical Intelligencer* 20(2),
7-15 (1998).

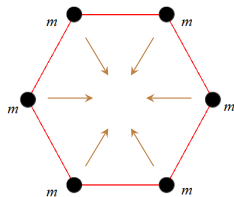

Definicja

Konfigurację $q = (q_1, \dots, q_N) \in \Omega$ nazywamy centralną konfiguracją układu (1), o ile istnieje $\lambda > 0$ taka, że $\ddot{q} = -\lambda q$.

Problem badania centralnych konfiguracji
na liście najważniejszych problemów
matematycznych XXI wieku:

S. Smale, *Mathematical problems for the next century*, *The Mathematical Intelligencer* 20(2), 7-15 (1998).

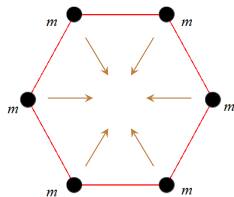

Definicja

Konfigurację $q = (q_1, \dots, q_N) \in \Omega$ nazywamy centralną konfiguracją układu (1), o ile istnieje $\lambda > 0$ taka, że $\ddot{q} = -\lambda q$.

Problem badania centralnych konfiguracji na liście najważniejszych problemów matematycznych XXI wieku:

S. Smale, *Mathematical problems for the next century*, *The Mathematical Intelligencer* 20(2), 7-15 (1998).

Własności centralnych konfiguracji:

- 1 dla każdej centralnej konfiguracji q oraz liczby $r \in \mathbb{R}$, konfiguracja rq jest centralna,
- 2 dla każdej centralnej konfiguracji q oraz macierzy $g \in SO(d)$, konfiguracja gq jest centralna.

Działanie grupy $SO(d)$ na Ω dane jest formułą

$$SO(d) \times \Omega \ni (g, q) = (g, (q_1, \dots, q_N)) \mapsto g \cdot q = (g \cdot q_1, \dots, g \cdot q_N) \in \Omega.$$

Własności centralnych konfiguracji:

- 1 dla każdej centralnej konfiguracji q oraz liczby $r \in \mathbb{R}$, konfiguracja rq jest centralna,
- 2 dla każdej centralnej konfiguracji q oraz macierzy $g \in SO(d)$, konfiguracja gq jest centralna.

Działanie grupy $SO(d)$ na Ω dane jest formułą

$$SO(d) \times \Omega \ni (g, q) = (g, (q_1, \dots, q_N)) \mapsto g \cdot q = (g \cdot q_1, \dots, g \cdot q_N) \in \Omega.$$

Własności centralnych konfiguracji:

- 1 dla każdej centralnej konfiguracji q oraz liczby $r \in \mathbb{R}$, konfiguracja rq jest centralna,
- 2 dla każdej centralnej konfiguracji q oraz macierzy $g \in SO(d)$, konfiguracja gq jest centralna.

Działanie grupy $SO(d)$ na Ω dane jest formułą

$$SO(d) \times \Omega \ni (g, q) = (g, (q_1, \dots, q_N)) \mapsto g \cdot q = (g \cdot q_1, \dots, g \cdot q_N) \in \Omega.$$

Własności centralnych konfiguracji:

- 1 dla każdej centralnej konfiguracji q oraz liczby $r \in \mathbb{R}$, konfiguracja rq jest centralna,
- 2 dla każdej centralnej konfiguracji q oraz macierzy $g \in SO(d)$, konfiguracja gq jest centralna.

Działanie grupy $SO(d)$ na Ω dane jest formułą

$$SO(d) \times \Omega \ni (g, q) = (g, (q_1, \dots, q_N)) \mapsto g \cdot q = (g \cdot q_1, \dots, g \cdot q_N) \in \Omega.$$

Biorąc pod uwagę powyższe, $q = (q_1, \dots, q_N) \in \Omega$ jest centralną konfiguracją układu (1) wtedy i tylko wtedy, gdy spełniony jest następujący warunek:

$$\lambda \nabla_q I(q, m) + \nabla_q U(q, m) = 0, \quad (2)$$

gdzie odwzorowanie $I : \Omega \times (0, +\infty)^N \rightarrow \mathbb{R}$ dane jest formułą

$$I(q, m) = \frac{1}{2} \sum_{j=1}^N m_j |q_j|^2.$$

Biorąc pod uwagę powyższe, $q = (q_1, \dots, q_N) \in \Omega$ jest centralną konfiguracją układu (1) wtedy i tylko wtedy, gdy spełniony jest następujący warunek:

$$\lambda \nabla_q I(q, m) + \nabla_q U(q, m) = 0, \quad (2)$$

gdzie odwzorowanie $I : \Omega \times (0, +\infty)^N \rightarrow \mathbb{R}$ dane jest formułą

$$I(q, m) = \frac{1}{2} \sum_{j=1}^N m_j |q_j|^2.$$

Biorąc pod uwagę powyższe, $q = (q_1, \dots, q_N) \in \Omega$ jest centralną konfiguracją układu (1) wtedy i tylko wtedy, gdy spełniony jest następujący warunek:

$$\lambda \nabla_q I(q, m) + \nabla_q U(q, m) = 0, \quad (2)$$

gdzie odwzorowanie $I : \Omega \times (0, +\infty)^N \rightarrow \mathbb{R}$ dane jest formułą

$$I(q, m) = \frac{1}{2} \sum_{j=1}^N m_j |q_j|^2.$$

Biorąc pod uwagę powyższe, $q = (q_1, \dots, q_N) \in \Omega$ jest centralną konfiguracją układu (1) wtedy i tylko wtedy, gdy spełniony jest następujący warunek:

$$\lambda \nabla_q I(q, m) + \nabla_q U(q, m) = 0, \quad (2)$$

gdzie odwzorowanie $I : \Omega \times (0, +\infty)^N \rightarrow \mathbb{R}$ dane jest formułą

$$I(q, m) = \frac{1}{2} \sum_{j=1}^N m_j |q_j|^2.$$

W konsekwencji, problem badania centralnych konfiguracji został sprowadzony do badania $SO(d)$ -orbit rozwiązań równania postaci

$$\nabla_q \hat{\varphi}(q, m) = 0, \quad (3)$$

gdzie $\hat{\varphi} : \Omega \times (0, +\infty)^N \rightarrow \mathbb{R}$ dane jest formułą

$$\hat{\varphi}(q, m) = U(q, m) + \lambda I(q, m).$$

W konsekwencji, problem badania centralnych konfiguracji został sprowadzony do badania $SO(d)$ -orbit rozwiązań równania postaci

$$\nabla_q \hat{\varphi}(q, m) = 0, \quad (3)$$

gdzie $\hat{\varphi} : \Omega \times (0, +\infty)^N \rightarrow \mathbb{R}$ dane jest formułą

$$\hat{\varphi}(q, m) = U(q, m) + \lambda I(q, m).$$

W konsekwencji, problem badania centralnych konfiguracji został sprowadzony do badania $SO(d)$ -orbit rozwiązań równania postaci

$$\nabla_q \hat{\varphi}(q, m) = 0, \quad (3)$$

gdzie $\hat{\varphi} : \Omega \times (0, +\infty)^N \rightarrow \mathbb{R}$ dane jest formułą

$$\hat{\varphi}(q, m) = U(q, m) + \lambda I(q, m).$$

W konsekwencji, problem badania centralnych konfiguracji został sprowadzony do badania $SO(d)$ -orbit rozwiązań równania postaci

$$\nabla_q \hat{\varphi}(q, m) = 0, \quad (3)$$

gdzie $\hat{\varphi} : \Omega \times (0, +\infty)^N \rightarrow \mathbb{R}$ dane jest formułą

$$\hat{\varphi}(q, m) = U(q, m) + \lambda I(q, m).$$

Założmy dodatkowo, że istnieją ciągłe odwzorowania

$$1 \quad w : (0, +\infty) \rightarrow \Omega,$$

$$2 \quad m : (0, +\infty) \rightarrow (0, +\infty)^N$$

takie, że

$$\nabla_q \hat{\varphi}(w(\rho), m(\rho)) = 0.$$

Zdefiniujmy potencjał $\varphi : \Omega \times (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ formułą

$$\varphi(q, \rho) = \hat{\varphi}(q, m(\rho)).$$

Wówczas

$$\mathcal{F} = \bigcup_{\rho \in (0, +\infty)} SO(d)(w(\rho)) \times \{\rho\} \subset (\nabla_q \varphi)^{-1}(0).$$

Założmy dodatkowo, że istnieją ciągłe odwzorowania

$$\mathbf{1} \quad w : (0, +\infty) \rightarrow \Omega,$$

$$\mathbf{2} \quad m : (0, +\infty) \rightarrow (0, +\infty)^N$$

takie, że

$$\nabla_q \hat{\varphi}(w(\rho), m(\rho)) = 0.$$

Zdefiniujmy potencjał $\varphi : \Omega \times (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ formułą

$$\varphi(q, \rho) = \hat{\varphi}(q, m(\rho)).$$

Wówczas

$$\mathcal{F} = \bigcup_{\rho \in (0, +\infty)} SO(d)(w(\rho)) \times \{\rho\} \subset (\nabla_q \varphi)^{-1}(0).$$

Założmy dodatkowo, że istnieją ciągłe odwzorowania

$$\boxed{1} \quad w : (0, +\infty) \rightarrow \Omega,$$

$$\boxed{2} \quad m : (0, +\infty) \rightarrow (0, +\infty)^N$$

takie, że

$$\nabla_q \hat{\varphi}(w(\rho), m(\rho)) = 0.$$

Zdefiniujmy potencjał $\varphi : \Omega \times (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ formułą

$$\varphi(q, \rho) = \hat{\varphi}(q, m(\rho)).$$

Wówczas

$$\mathcal{F} = \bigcup_{\rho \in (0, +\infty)} SO(d)(w(\rho)) \times \{\rho\} \subset (\nabla_q \varphi)^{-1}(0).$$

Założmy dodatkowo, że istnieją ciągłe odwzorowania

$$\boxed{1} \quad w : (0, +\infty) \rightarrow \Omega,$$

$$\boxed{2} \quad m : (0, +\infty) \rightarrow (0, +\infty)^N$$

takie, że

$$\nabla_q \hat{\varphi}(w(\rho), m(\rho)) = 0.$$

Zdefiniujmy potencjał $\varphi : \Omega \times (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ formułą

$$\varphi(q, \rho) = \hat{\varphi}(q, m(\rho)).$$

Wówczas

$$\mathcal{F} = \bigcup_{\rho \in (0, +\infty)} SO(d)(w(\rho)) \times \{\rho\} \subset (\nabla_q \varphi)^{-1}(0).$$

Założmy dodatkowo, że istnieją ciągłe odwzorowania

$$\boxed{1} \quad w : (0, +\infty) \rightarrow \Omega,$$

$$\boxed{2} \quad m : (0, +\infty) \rightarrow (0, +\infty)^N$$

takie, że

$$\nabla_q \hat{\varphi}(w(\rho), m(\rho)) = 0.$$

Zdefiniujmy potencjał $\varphi : \Omega \times (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ formułą

$$\varphi(q, \rho) = \hat{\varphi}(q, m(\rho)).$$

Wówczas

$$\mathcal{F} = \bigcup_{\rho \in (0, +\infty)} SO(d)(w(\rho)) \times \{\rho\} \subset (\nabla_q \varphi)^{-1}(0).$$

Założmy dodatkowo, że istnieją ciągłe odwzorowania

$$\boxed{1} \quad w : (0, +\infty) \rightarrow \Omega,$$

$$\boxed{2} \quad m : (0, +\infty) \rightarrow (0, +\infty)^N$$

takie, że

$$\nabla_q \hat{\varphi}(w(\rho), m(\rho)) = 0.$$

Zdefiniujmy potencjał $\varphi : \Omega \times (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ formułą

$$\varphi(q, \rho) = \hat{\varphi}(q, m(\rho)).$$

Wówczas

$$\mathcal{F} = \bigcup_{\rho \in (0, +\infty)} SO(d)(w(\rho)) \times \{\rho\} \subset (\nabla_q \varphi)^{-1}(0).$$

Rozpatrujemy równanie następującej postaci:

$$\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0. \quad (4)$$

Ustalmy parametr $\rho_0 \in (0, +\infty)$. Symbolem $\mathcal{F}_{\rho_0}$ oznaczamy $SO(d)(w(\rho_0)) \times \{\rho_0\}$.

Rozpatrujemy równanie następującej postaci:

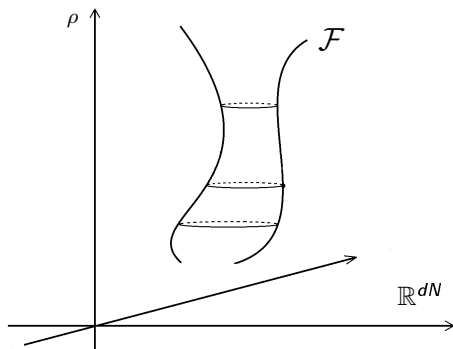
$$\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0. \quad (4)$$

Ustalmy parametr $\rho_0 \in (0, +\infty)$. Symbolem $\mathcal{F}_{\rho_0}$ oznaczamy $SO(d)(w(\rho_0)) \times \{\rho_0\}$.

Rozpatrujemy równanie następującej postaci:

$$\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0. \quad (4)$$

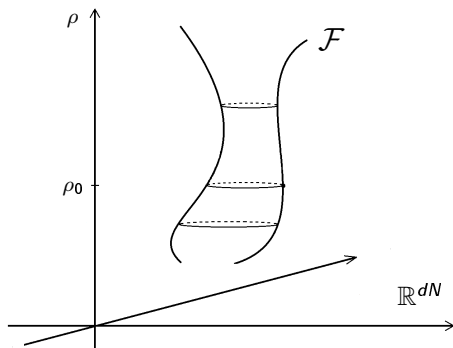
Ustalmy parametr $\rho_0 \in (0, +\infty)$. Symbolem $\mathcal{F}_{\rho_0}$ oznaczamy $SO(d)(w(\rho_0)) \times \{\rho_0\}$.

Rozpatrujemy równanie następującej postaci:

$$\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0. \quad (4)$$

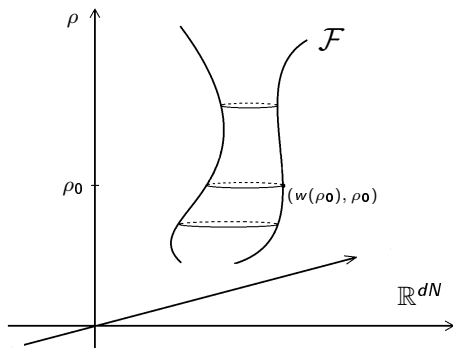
Ustalmy parametr $\rho_0 \in (0, +\infty)$. Symbolem $\mathcal{F}_{\rho_0}$ oznaczamy $SO(d)(w(\rho_0)) \times \{\rho_0\}$.

Rozpatrujemy równanie następującej postaci:

$$\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0. \quad (4)$$

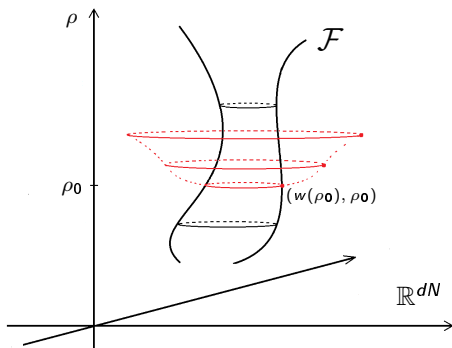
Ustalmy parametr $\rho_0 \in (0, +\infty)$. Symbolem $\mathcal{F}_{\rho_0}$ oznaczamy $SO(d)(w(\rho_0)) \times \{\rho_0\}$.

Rozpatrujemy równanie następującej postaci:

$$\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0. \quad (4)$$

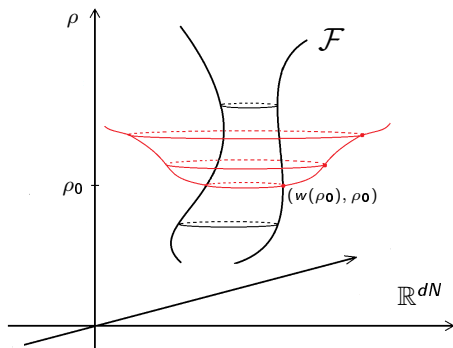
Ustalmy parametr $\rho_0 \in (0, +\infty)$. Symbolem $\mathcal{F}_{\rho_0}$ oznaczamy $SO(d)(w(\rho_0)) \times \{\rho_0\}$.

Rozpatrujemy równanie następującej postaci:

$$\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0. \quad (4)$$

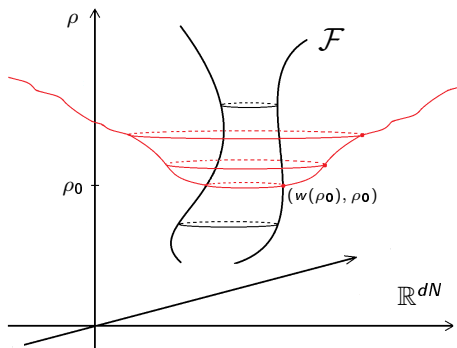
Ustalmy parametr $\rho_0 \in (0, +\infty)$. Symbolem $\mathcal{F}_{\rho_0}$ oznaczamy $SO(d)(w(\rho_0)) \times \{\rho_0\}$.

Rozpatrujemy równanie następującej postaci:

$$\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0. \quad (4)$$

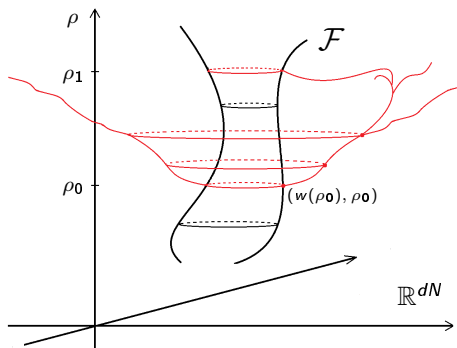
Ustalmy parametr $\rho_0 \in (0, +\infty)$. Symbolem $\mathcal{F}_{\rho_0}$ oznaczamy $SO(d)(w(\rho_0)) \times \{\rho_0\}$.

Rozpatrujemy równanie następującej postaci:

$$\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0. \quad (4)$$

Ustalmy parametr $\rho_0 \in (0, +\infty)$. Symbolem $\mathcal{F}_{\rho_0}$ oznaczamy $SO(d)(w(\rho_0)) \times \{\rho_0\}$.

Definicja

Mówimy, że z orbity $\mathcal{F}_{\rho_0}$ następuje lokalna bifurkacja nietrywialnych rozwiązań równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$, o ile punkt $(w(\rho_0), \rho_0) \in \mathcal{F}_{\rho_0}$ jest punktem skupienia zbioru

$$\{(q, \rho) \in (\Omega \times (0, +\infty)) \setminus \mathcal{F} : \nabla_q \varphi(q, \rho) = 0\}.$$

Bifurkacja jest globalna, jeżeli składowa spójności $C(\rho_0)$ zbioru $cl(\{(q, \rho) \in (\Omega \times (0, +\infty)) \setminus \mathcal{F} : \nabla_q \varphi(q, \rho) = 0\})$ zawierająca $\mathcal{F}_{\rho_0}$ nie jest zwarta lub $(C(\rho_0) \setminus \mathcal{F}_{\rho_0}) \cap \mathcal{F} \neq \emptyset$.

Parametr ρ_0 nazywamy wówczas parametrem lokalnej (globalnej) bifurkacji, a orbitę $\mathcal{F}_{\rho_0}$ orbitą lokalnej (globalnej) bifurkacji.

Definicja

Mówimy, że z orbity $\mathcal{F}_{\rho_0}$ następuje lokalna bifurkacja nietrywialnych rozwiązań równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$, o ile punkt $(w(\rho_0), \rho_0) \in \mathcal{F}_{\rho_0}$ jest punktem skupienia zbioru

$$\{(q, \rho) \in (\Omega \times (0, +\infty)) \setminus \mathcal{F} : \nabla_q \varphi(q, \rho) = 0\}.$$

Bifurkacja jest globalna, jeżeli składowa spójności $C(\rho_0)$ zbioru $cl(\{(q, \rho) \in (\Omega \times (0, +\infty)) \setminus \mathcal{F} : \nabla_q \varphi(q, \rho) = 0\})$ zawierająca $\mathcal{F}_{\rho_0}$ nie jest zwarta lub $(C(\rho_0) \setminus \mathcal{F}_{\rho_0}) \cap \mathcal{F} \neq \emptyset$.

Parametr ρ_0 nazywamy wówczas parametrem lokalnej (globalnej) bifurkacji, a orbitę $\mathcal{F}_{\rho_0}$ orbitą lokalnej (globalnej) bifurkacji.

Definicja

Mówimy, że z orbity $\mathcal{F}_{\rho_0}$ następuje lokalna bifurkacja nietrywialnych rozwiązań równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$, o ile punkt $(w(\rho_0), \rho_0) \in \mathcal{F}_{\rho_0}$ jest punktem skupienia zbioru

$$\{(q, \rho) \in (\Omega \times (0, +\infty)) \setminus \mathcal{F} : \nabla_q \varphi(q, \rho) = 0\}.$$

Bifurkacja jest globalna, jeżeli składowa spójności $C(\rho_0)$ zbioru $cl(\{(q, \rho) \in (\Omega \times (0, +\infty)) \setminus \mathcal{F} : \nabla_q \varphi(q, \rho) = 0\})$ zawierająca $\mathcal{F}_{\rho_0}$ nie jest zwarta lub $(C(\rho_0) \setminus \mathcal{F}_{\rho_0}) \cap \mathcal{F} \neq \emptyset$.

Parametr ρ_0 nazywamy wówczas parametrem lokalnej (globalnej) bifurkacji, a orbitę $\mathcal{F}_{\rho_0}$ orbitą lokalnej (globalnej) bifurkacji.

Definicja

Mówimy, że z orbity $\mathcal{F}_{\rho_0}$ następuje lokalna bifurkacja nietrywialnych rozwiązań równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$, o ile punkt $(w(\rho_0), \rho_0) \in \mathcal{F}_{\rho_0}$ jest punktem skupienia zbioru

$$\{(q, \rho) \in (\Omega \times (0, +\infty)) \setminus \mathcal{F} : \nabla_q \varphi(q, \rho) = 0\}.$$

Bifurkacja jest globalna, jeżeli składowa spójności $C(\rho_0)$ zbioru $cl(\{(q, \rho) \in (\Omega \times (0, +\infty)) \setminus \mathcal{F} : \nabla_q \varphi(q, \rho) = 0\})$ zawierająca $\mathcal{F}_{\rho_0}$ nie jest zwarta lub $(C(\rho_0) \setminus \mathcal{F}_{\rho_0}) \cap \mathcal{F} \neq \emptyset$.

Parametr ρ_0 nazywamy wówczas parametrem lokalnej (globalnej) bifurkacji, a orbitę $\mathcal{F}_{\rho_0}$ orbitą lokalnej (globalnej) bifurkacji.

- 1 Mamy trywialną rodzinę rozwiązań w równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$, to znaczy $\nabla_q \varphi(w(\rho), \rho) = 0$
- 2 Poszukujemy lokalnej oraz globalnej bifurkacji rozwiązań równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$ w otoczeniu trywialnej rodziny rozwiązań w .
- 3 W tym celu obliczamy hesjan potencjału $\varphi : \Omega \times (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ wzdłuż trywialnej rodziny rozwiązań w na poziomie $\rho_0 \in (0, +\infty)$ otrzymując, że

$$\nabla_q^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) : T_{w(\rho_0)} \Omega = \begin{array}{c} T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0)) \\ \oplus \\ \mathbb{W} \end{array} \rightarrow T_{w(\rho_0)} \Omega = \begin{array}{c} T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0)) \\ \oplus \\ \mathbb{W} \end{array}$$

jest postaci

$$\nabla_q^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & B(w(\rho_0)) \end{bmatrix},$$

gdzie $T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0))$ jest przestrzenią styczną do orbity $SO(d)(w(\rho_0))$ w $w(\rho_0)$ oraz $\mathbb{W} = T_{w(\rho_0)} \Omega \ominus T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0))$.

- 1 Mamy trywialną rodzinę rozwiązań w równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$, to znaczy $\nabla_q \varphi(w(\rho), \rho) = 0$
- 2 Poszukujemy lokalnej oraz globalnej bifurkacji rozwiązań równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$ w otoczeniu trywialnej rodziny rozwiązań w .
- 3 W tym celu obliczamy hesjan potencjału $\varphi : \Omega \times (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ wzdłuż trywialnej rodziny rozwiązań w na poziomie $\rho_0 \in (0, +\infty)$ otrzymując, że

$$\nabla_q^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) : T_{w(\rho_0)} \Omega = \begin{array}{c} T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0)) \\ \oplus \\ \mathbb{W} \end{array} \rightarrow T_{w(\rho_0)} \Omega = \begin{array}{c} T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0)) \\ \oplus \\ \mathbb{W} \end{array}$$

jest postaci

$$\nabla_q^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & B(w(\rho_0)) \end{bmatrix},$$

gdzie $T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0))$ jest przestrzenią styczną do orbity $SO(d)(w(\rho_0))$ w $w(\rho_0)$ oraz $\mathbb{W} = T_{w(\rho_0)} \Omega \ominus T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0))$.

- 1 Mamy trywialną rodzinę rozwiązań w równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$, to znaczy $\nabla_q \varphi(w(\rho), \rho) = 0$
- 2 Poszukujemy lokalnej oraz globalnej bifurkacji rozwiązań równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$ w otoczeniu trywialnej rodziny rozwiązań w .
- 3 W tym celu obliczamy hesjan potencjału $\varphi : \Omega \times (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ wzdłuż trywialnej rodziny rozwiązań w na poziomie $\rho_0 \in (0, +\infty)$ otrzymując, że

$$\nabla_q^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) : T_{w(\rho_0)} \Omega = \begin{array}{c} T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0)) \\ \oplus \\ \mathbb{W} \end{array} \rightarrow T_{w(\rho_0)} \Omega = \begin{array}{c} T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0)) \\ \oplus \\ \mathbb{W} \end{array}$$

jest postaci

$$\nabla_q^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & B(w(\rho_0)) \end{bmatrix},$$

gdzie $T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0))$ jest przestrzenią styczną do orbity $SO(d)(w(\rho_0))$ w $w(\rho_0)$ oraz $\mathbb{W} = T_{w(\rho_0)} \Omega \ominus T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0))$.

- 1 Mamy trywialną rodzinę rozwiązań w równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$, to znaczy $\nabla_q \varphi(w(\rho), \rho) = 0$
- 2 Poszukujemy lokalnej oraz globalnej bifurkacji rozwiązań równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$ w otoczeniu trywialnej rodziny rozwiązań w .
- 3 W tym celu obliczamy hesjan potencjału $\varphi : \Omega \times (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ wzdłuż trywialnej rodziny rozwiązań w na poziomie $\rho_0 \in (0, +\infty)$ otrzymując, że

$$\nabla_q^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) : T_{w(\rho_0)} \Omega = \begin{array}{c} T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0)) \\ \oplus \\ \mathbb{W} \end{array} \rightarrow T_{w(\rho_0)} \Omega = \begin{array}{c} T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0)) \\ \oplus \\ \mathbb{W} \end{array}$$

jest postaci

$$\nabla_q^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & B(w(\rho_0)) \end{bmatrix},$$

gdzie $T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0))$ jest przestrzenią styczną do orbity $SO(d)(w(\rho_0))$ w $w(\rho_0)$ oraz $\mathbb{W} = T_{w(\rho_0)} \Omega \ominus T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0))$.

- 1 Mamy trywialną rodzinę rozwiązań w równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$, to znaczy $\nabla_q \varphi(w(\rho), \rho) = 0$
- 2 Poszukujemy lokalnej oraz globalnej bifurkacji rozwiązań równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$ w otoczeniu trywialnej rodziny rozwiązań w .
- 3 W tym celu obliczamy hesjan potencjału $\varphi : \Omega \times (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ wzdłuż trywialnej rodziny rozwiązań w na poziomie $\rho_0 \in (0, +\infty)$ otrzymując, że

$$\nabla_q^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) : T_{w(\rho_0)} \Omega = \begin{array}{c} T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0)) \\ \oplus \\ \mathbb{W} \end{array} \rightarrow T_{w(\rho_0)} \Omega = \begin{array}{c} T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0)) \\ \oplus \\ \mathbb{W} \end{array}$$

jest postaci

$$\nabla_q^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & B(w(\rho_0)) \end{bmatrix},$$

gdzie $T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0))$ jest przestrzenią styczną do orbity $SO(d)(w(\rho_0))$ w $w(\rho_0)$ oraz $\mathbb{W} = T_{w(\rho_0)} \Omega \ominus T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0))$.

- 1 Mamy trywialną rodzinę rozwiązań w równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$, to znaczy $\nabla_q \varphi(w(\rho), \rho) = 0$
- 2 Poszukujemy lokalnej oraz globalnej bifurkacji rozwiązań równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$ w otoczeniu trywialnej rodziny rozwiązań w .
- 3 W tym celu obliczamy hesjan potencjału $\varphi : \Omega \times (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ wzdłuż trywialnej rodziny rozwiązań w na poziomie $\rho_0 \in (0, +\infty)$ otrzymując, że

$$\nabla_q^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) : T_{w(\rho_0)} \Omega = \begin{array}{c} T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0)) \\ \oplus \\ \mathbb{W} \end{array} \rightarrow T_{w(\rho_0)} \Omega = \begin{array}{c} T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0)) \\ \oplus \\ \mathbb{W} \end{array}$$

jest postaci

$$\nabla_q^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & B(w(\rho_0)) \end{bmatrix},$$

gdzie $T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0))$ jest przestrzenią styczną do orbity $SO(d)(w(\rho_0))$ w $w(\rho_0)$ oraz $\mathbb{W} = T_{w(\rho_0)} \Omega \ominus T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0))$.

- 1 Mamy trywialną rodzinę rozwiązań w równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$, to znaczy $\nabla_q \varphi(w(\rho), \rho) = 0$
- 2 Poszukujemy lokalnej oraz globalnej bifurkacji rozwiązań równania $\nabla_q \varphi(q, \rho) = 0$ w otoczeniu trywialnej rodziny rozwiązań w .
- 3 W tym celu obliczamy hesjan potencjału $\varphi : \Omega \times (0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ wzdłuż trywialnej rodziny rozwiązań w na poziomie $\rho_0 \in (0, +\infty)$ otrzymując, że

$$\nabla_q^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) : T_{w(\rho_0)} \Omega = \begin{array}{c} T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0)) \\ \oplus \\ \mathbb{W} \end{array} \rightarrow T_{w(\rho_0)} \Omega = \begin{array}{c} T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0)) \\ \oplus \\ \mathbb{W} \end{array}$$

jest postaci

$$\nabla_q^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & B(w(\rho_0)) \end{bmatrix},$$

gdzie $T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0))$ jest przestrzenią styczną do orbity $SO(d)(w(\rho_0))$ w $w(\rho_0)$ oraz $\mathbb{W} = T_{w(\rho_0)} \Omega \ominus T_{w(\rho_0)} SO(d)(w(\rho_0))$.

Na podstawie rozkładu hesjanu otrzymujemy, że

$$\dim \ker \nabla_v^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) \geq \dim SO(d)(w(\rho_0)).$$

Warunek konieczny

Jeżeli orbita $\mathcal{F}_{\rho_0}$ jest orbitą lokalnej bifurkacji, to

$$\dim \ker \nabla_v^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) > \dim SO(d)(w(\rho_0)).$$

Na podstawie rozkładu hesjanu otrzymujemy, że

$$\dim \ker \nabla_v^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) \geq \dim SO(d)(w(\rho_0)).$$

Warunek konieczny

Jeżeli orbita $\mathcal{F}_{\rho_0}$ jest orbitą lokalnej bifurkacji, to

$$\dim \ker \nabla_v^2 \varphi(w(\rho_0), \rho_0) > \dim SO(d)(w(\rho_0)).$$

Symbolem $m^-(A)$ oznaczamy indeks Morse'a macierzy symetrycznej A , to jest liczbę ujemnych wartości własnych (z krotnościami) macierzy A .

Warunek dostateczny

Ustalmy parametry $\rho^\pm \in \mathbb{R}$ takie, że $\rho^- < \rho^+$ oraz

$$\dim \ker \nabla_q^2 \varphi(w(\rho^\pm), \rho^\pm) = \dim SO(d)(w(\rho^\pm)).$$

Jeżeli $m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^-), \rho^-)) \neq m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^+), \rho^+))$,
to istnieje parametr lokalnej bifurkacji $\rho_0 \in (\rho^-, \rho^+)$.

Co więcej, jeżeli liczby $m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^-), \rho^-))$ oraz
 $m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^+), \rho^+))$ są różnej parzystości, to w przedziale
 (ρ^-, ρ^+) istnieje parametr globalnej bifurkacji.

Symbolem $m^-(A)$ oznaczamy indeks Morse'a macierzy symetrycznej A , to jest liczbę ujemnych wartości własnych (z krotnościami) macierzy A .

Warunek dostateczny

Ustalmy parametry $\rho^\pm \in \mathbb{R}$ takie, że $\rho^- < \rho^+$ oraz

$$\dim \ker \nabla_q^2 \varphi(w(\rho^\pm), \rho^\pm) = \dim SO(d)(w(\rho^\pm)).$$

Jeżeli $m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^-), \rho^-)) \neq m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^+), \rho^+))$,
to istnieje parametr lokalnej bifurkacji $\rho_0 \in (\rho^-, \rho^+)$.

Co więcej, jeżeli liczby $m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^-), \rho^-))$ oraz
 $m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^+), \rho^+))$ są różnej parzystości, to w przedziale
 (ρ^-, ρ^+) istnieje parametr globalnej bifurkacji.

Symbolem $m^-(A)$ oznaczamy indeks Morse'a macierzy symetrycznej A , to jest liczbę ujemnych wartości własnych (z krotnościami) macierzy A .

Warunek dostateczny

Ustalmy parametry $\rho^\pm \in \mathbb{R}$ takie, że $\rho^- < \rho^+$ oraz

$$\dim \ker \nabla_q^2 \varphi(w(\rho^\pm), \rho^\pm) = \dim SO(d)(w(\rho^\pm)).$$

Jeżeli $m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^-), \rho^-)) \neq m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^+), \rho^+))$,
to istnieje parametr lokalnej bifurkacji $\rho_0 \in (\rho^-, \rho^+)$.

Co więcej, jeżeli liczby $m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^-), \rho^-))$ oraz
 $m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^+), \rho^+))$ są różnej parzystości, to w przedziale
 (ρ^-, ρ^+) istnieje parametr globalnej bifurkacji.

Symbolem $m^-(A)$ oznaczamy indeks Morse'a macierzy symetrycznej A , to jest liczbę ujemnych wartości własnych (z krotnościami) macierzy A .

Warunek dostateczny

Ustalmy parametry $\rho^\pm \in \mathbb{R}$ takie, że $\rho^- < \rho^+$ oraz

$$\dim \ker \nabla_q^2 \varphi(w(\rho^\pm), \rho^\pm) = \dim SO(d)(w(\rho^\pm)).$$

Jeżeli $m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^-), \rho^-)) \neq m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^+), \rho^+))$,
to istnieje parametr lokalnej bifurkacji $\rho_0 \in (\rho^-, \rho^+)$.

Co więcej, jeżeli liczby $m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^-), \rho^-))$ oraz $m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^+), \rho^+))$ są różnej parzystości, to w przedziale (ρ^-, ρ^+) istnieje parametr globalnej bifurkacji.

Symbolem $m^-(A)$ oznaczamy indeks Morse'a macierzy symetrycznej A , to jest liczbę ujemnych wartości własnych (z krotnościami) macierzy A .

Warunek dostateczny

Ustalmy parametry $\rho^\pm \in \mathbb{R}$ takie, że $\rho^- < \rho^+$ oraz

$$\dim \ker \nabla_q^2 \varphi(w(\rho^\pm), \rho^\pm) = \dim SO(d)(w(\rho^\pm)).$$

Jeżeli $m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^-), \rho^-)) \neq m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^+), \rho^+))$,

to istnieje parametr lokalnej bifurkacji $\rho_0 \in (\rho^-, \rho^+)$.

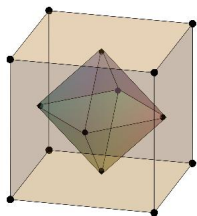
Co więcej, jeżeli liczby $m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^-), \rho^-))$ oraz

$m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho^+), \rho^+))$ są różnej parzystości, to w przedziale

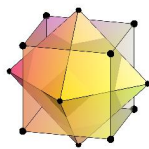
(ρ^-, ρ^+) istnieje parametr globalnej bifurkacji.

Centralne konfiguracje dwóch dualnych wielościanów foremnych problemu 14 ciał

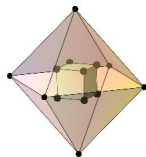
M. Corbera, J. Llibre, E. Pérez-Chavela, *Spatial bi-stacked central configurations formed by two dual regular polyhedra*, J. Math. Anal. Appl. 413(2), 648-659 (2014).

(a) $\rho \in (0, 1)$

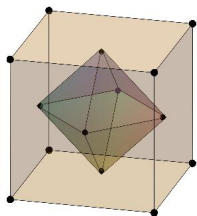
(b) $\rho \in [1, 3]$

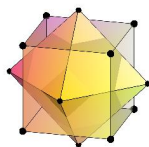
(c) $\rho \in (3, +\infty)$

Centralne konfiguracje dwóch dualnych wielościanów foremnych problemu 14 ciał

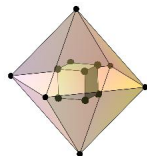
M. Corbera, J. Llibre, E. Pérez-Chavela, *Spatial bi-stacked central configurations formed by two dual regular polyhedra*, J. Math. Anal. Appl. 413(2), 648-659 (2014).

(a) $\rho \in (0, 1)$

(b) $\rho \in [1, 3]$

(c) $\rho \in (3, +\infty)$

Centralne konfiguracje dwóch dualnych wielościanów foremnych problemu 14 ciał

M. Corbera, J. Llibre, E. Pérez-Chavela, *Spatial bi-stacked central configurations formed by two dual regular polyhedra*, J. Math. Anal. Appl. 413(2), 648-659 (2014).

(a) $\rho \in (0, 1)$

(b) $\rho \in [1, 3]$

(c) $\rho \in (3, +\infty)$

Lemat

Niech $\rho_1 = \frac{49}{100}$, $\rho_2 = \frac{1}{2}$, $\rho_3 = \frac{53}{100}$, $\rho_4 = \frac{54}{100}$, $\rho_5 = \frac{7}{10}$, $\rho_6 = \frac{71}{100}$, $\rho_7 = \frac{131}{100}$, $\rho_8 = \frac{132}{100}$, $\rho_9 = \frac{181}{100}$, $\rho_{10} = \frac{182}{100}$, $\rho_{11} = \frac{216}{100}$, $\rho_{12} = \frac{217}{100}$, $\rho_{13} = 4$, $\rho_{14} = 5$, $\rho_{15} = 6$, $\rho_{16} = 7$, $\rho_{17} = 8$, $\rho_{18} = 17$ oraz $\rho_{19} = 18$. Wówczas $\dim \ker \nabla_q^2 \varphi(w(\rho_i), \rho_i) = \dim SO(3)(w(\rho_i)) = 3$ dla $i = 1, \dots, 19$ oraz indeks Morse'a $\nabla_q^2 \varphi(w(\cdot), \cdot)$ w ρ_i wynosi

$$m^-(\nabla_q^2 \varphi(w(\rho_i), \rho_i)) = \begin{cases} 8, & \text{for } i = 6, 13 \\ 7, & \text{for } i = 4, 5, 14 \\ 4 & \text{for } i = 2, 3, 15 \\ 3, & \text{for } i = 8, 9 \\ 2, & \text{for } i = 1, 12, 19 \\ 1, & \text{for } i = 16 \\ 0, & \text{for } i = 7, 10, 11, 17, 18 \end{cases} .$$

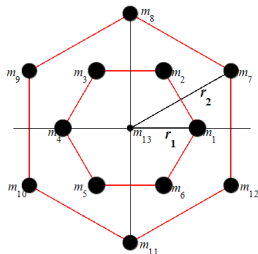
Twierdzenie

Istnieją parametry lokalnych i globalnych bifurkacji.

Centralne konfiguracje rozety

M. Sekiguchi, *Bifurcation of central configuration in the $2N+1$ body problem*, *Celestial Mechanics & Dynamical Astronomy* 90, 355-360 (2004)

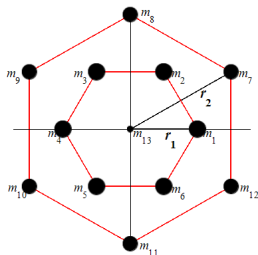
J. Lei, M. Santoprete, *Rosette central configurations, degenerate central configurations and bifurcations*, *Celestial Mechanics & Dynamical Astronomy* 94(3), 271-287 (2006)

Centralne konfiguracje rozety

M. Sekiguchi, *Bifurcation of central configuration in the $2N+1$ body problem*, *Celestial Mechanics & Dynamical Astronomy* 90, 355-360 (2004)

J. Lei, M. Santoprete, *Rosette central configurations, degenerate central configurations and bifurcations*, *Celestial Mechanics & Dynamical Astronomy* 94(3), 271-287 (2006)

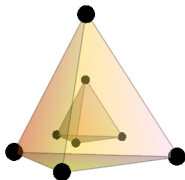
Centralne konfiguracje rozety

M. Sekiguchi, *Bifurcation of central configuration in the $2N+1$ body problem*, Celestial Mechanics & Dynamical Astronomy 90, 355-360 (2004)

J. Lei, M. Santoprete, *Rosette central configurations, degenerate central configurations and bifurcations*, Celestial Mechanics & Dynamical Astronomy 94(3), 271-287 (2006)

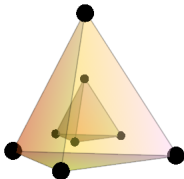
Centralne konfiguracje dwóch zagnieżdżonych czworościanów foremnych

M. Corbera, J. Llibre, *Central configurations of nested regular polyhedra for the spatial $2n$ -body problem*, Journal of Geometry and Physics 58, 1241-1252 (2008)

Centralne konfiguracje dwóch zagnieżdżonych czworościanów foremnych

M. Corbera, J. Llibre, *Central configurations of nested regular polyhedra for the spatial $2n$ -body problem*, Journal of Geometry and Physics 58, 1241-1252 (2008)

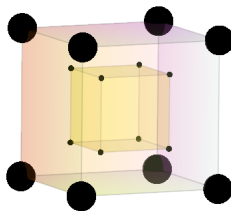
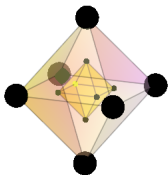

Centralne konfiguracje dwóch zagnieżdżonych czworościanów foremnych

M. Corbera, J. Llibre, *Central configurations of nested regular polyhedra for the spatial $2n$ -body problem*, Journal of Geometry and Physics 58, 1241-1252 (2008)

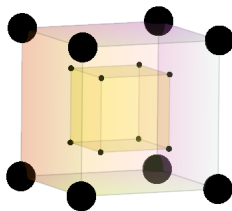
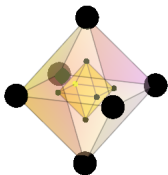
Centralne konfiguracje dwóch zagnieżdżonych sześcianów oraz ośmiościanów foremnych

M. Corbera, J. Llibre, *Central configurations of nested regular polyhedra for the spatial $2n$ -body problem*, Journal of Geometry and Physics 58, 1241-1252 (2008)

Centralne konfiguracje dwóch zagnieżdżonych sześcianów oraz ośmiościanów foremnych

M. Corbera, J. Llibre, *Central configurations of nested regular polyhedra for the spatial $2n$ -body problem*, Journal of Geometry and Physics 58, 1241-1252 (2008)

Centralne konfiguracje dwóch zagnieżdżonych sześciątów oraz ośmiościanów foremnych

M. Corbera, J. Llibre, *Central configurations of nested regular polyhedra for the spatial $2n$ -body problem*, Journal of Geometry and Physics 58, 1241-1252 (2008)

interdyscyplinarne
studia doktoranckie
matematyczno-
przyrodnicze

Projekt „Wzmocnienie potencjału dydaktycznego UMK w Toruniu w dziedzinach matematyczno – przyrodniczych” realizowany w ramach poddziałania 4.1.1 Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki

Dziękuję za uwagę!

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

